

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 378

din 27 octombrie 2025

Dosar nr. 1.852/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag	— președintele Secției I civile
Adina Oana Surdu	— președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Diana Florea Burgazli	— judecător la Secția I civilă
Maricel Nechita	— judecător la Secția I civilă
Liviu Eugen Făget	— judecător la Secția I civilă
Cristina Dobrescu	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Cristinel Grosu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Dumitrache	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andra Monica Asănică	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilian Constantin Meiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a fost constituit conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Ileana Peligrad, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Alba — Secția I civilă în Dosarul nr. 873/107/2023*, privind lămurirea următoarei chestiuni de drept:

Dacă perioada în care o persoană cu studii superioare absolvite în România și-a desfășurat activitatea în calitate de cadru didactic într-o țară din afara Uniunii Europene cu care România nu are încheiat un/o acord/convenție/tratat cu privire la recunoașterea vechimii în muncă potrivit acestei specialități poate fi luată în calcul pentru acordarea gradației corespunzătoare funcției, conform art. 10 din Legea-cadru nr. 153/2017, în vederea acordării drepturilor salariale și în raport cu această vechime?

5. După prezentarea referatului de către magistratul-asistent, președintele completului, doamna judecător Mariana Constantinescu, constatând că nu mai sunt alte completări, chestiuni de invocat sau întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Tribunalul Alba — Secția I civilă a dispus, prin Încheierea din 4 iunie 2025, în Dosarul nr. 873/107/2023*, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

7. Sesizarea a fost înregistrată la 6 august 2025 cu nr. 1.852/1/2025.

II. Normele legale incidente

8. Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea-cadru nr. 153/2017

Art. 10. — Salariile de bază și gradațiile

(1) Salariile de bază sunt diferențiate pe funcții, grade/trepte și gradații.

(2) Fiecărei funcții, fiecărui grad/treaptă profesională îi corespund 5 gradații, corespunzătoare tranșelor de vechime în muncă, cu excepția funcțiilor de demnitate publică și funcțiilor de conducere pentru care gradația este inclusă în indemnizația lunară/salariul de bază prevăzut pentru aceste funcții în anexele nr. I-IX, precum și a personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare.

(3) Salariile de bază prevăzute în anexele nr. I-VIII pentru funcțiile de execuție sunt la gradația 0.

(4) Tranșele de vechime în muncă în funcție de care se acordă cele 5 gradații, precum și cotele procentuale corespunzătoare acestora, calculate la salariul de bază avut la data îndeplinirii condițiilor de trecere în gradație și incluse în acesta, sunt următoarele:

a) gradația 1 — de la 3 ani la 5 ani — și se determină prin majorarea salariului de bază prevăzut în anexele la prezenta lege cu cota procentuală de 7,5%, rezultând noul salariu de bază;

b) gradația 2 — de la 5 ani la 10 ani — și se determină prin majorarea salariului de bază avut cu cota procentuală de 5%, rezultând noul salariu de bază;

c) gradația 3 — de la 10 ani la 15 ani — și se determină prin majorarea salariului de bază avut cu cota procentuală de 5%, rezultând noul salariu de bază;

d) gradația 4 — de la 15 ani la 20 de ani — și se determină prin majorarea salariului de bază avut cu cota procentuală de 2,5%, rezultând noul salariu de bază;

e) gradația 5 — peste 20 de ani — și se determină prin majorarea salariului de bază avut cu cota procentuală de 2,5%, rezultând noul salariu de bază.

(5) Gradația obținută se acordă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-au împlinit condițiile de acordare.

(6) Pentru personalul nou-încadrat, salariul de bază se determină prin aplicarea succesivă a majorărilor prevăzute la alin. (4), corespunzător gradației deținute.

(7) Pentru acordarea gradației corespunzătoare tranșei de vechime în muncă, angajatorul va lua în considerare integral și perioadele lucrate anterior în alte domenii de activitate decât cele bugetare.

III. Expunerea succintă a procesului

9. Prin acțiunea introductivă reclamanta, persoană fizică, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul Școlar Județean A, Seminarul Teologic Ortodox (...), Școala Gimnazială (...) și Liceul cu Program Sportiv (...), a solicitat instanței să dispună recunoașterea vechimii în funcția didactică de profesor în tranșa de vechime 15-20 de ani și obligarea pârâților la plata salariului corespunzător tranșei de vechime 15-20 de ani, începând cu 1 septembrie 2021 și pe toată durata raporturilor contractuale.

10. În motivare s-a arătat că reclamanta a plecat imediat după absolvirea studiilor superioare, împreună cu familia, în Kuweit, țară în care a lucrat cu contract de muncă o perioadă de 17 ani și 7 luni. Pe toată această perioadă a activat ca profesor de limba engleză la două școli private cu predare bilingvă, una dintre limbi fiind limba engleză.

11. Chiar dacă nu a existat nicio convenție între cele două state privind echivalarea vechimii în activitatea didactică desfășurată în Kuweit, este evident că această activitate a avut loc, lucru necontestat.

12. Sistemul de învățământ din Kuweit fiind modern și organizat după modelul american, studiile efectuate acolo sunt recunoscute la nivel internațional. Chiar și în România, absolvenții ai sistemului educațional din Kuweit sunt acceptați la studii universitare, aspect valabil chiar dinainte de 1989.

13. La revenirea în țară, în anul 2021, reclamanta a participat la concursul pentru ocuparea posturilor didactice, obținând nota de repartizare 9,20. În baza rezultatului obținut a fost angajată de instituțiile pârâte; cu toate acestea, a fost încadrată ca profesor debutant, fără recunoașterea vechimii de 17 ani și 7 luni în învățământ.

14. Demersul privind recunoașterea acestei vechimi în baza documentelor justificative nu a avut succes, întrucât Legea-cadru nr. 153/2017 nu conține reglementări clare în acest sens și nu a fost identificată existența unor convenții între România și Kuweit privind recunoașterea vechimii în muncă.

15. Totuși, potrivit art. 8 din Legea-cadru nr. 153/2017, legiuitorul prevede, printre criteriile de ierarhizare a posturilor, și experiența necesară, iar în art. 10 alin. (7) (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2017) se prevede că se ia în considerare și activitatea desfășurată în alte domenii decât cele bugetare la stabilirea gradațiilor. Expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 91/2017 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice relevă că astfel de completări legislative au fost necesare tocmai pentru a corecta sincopele din aplicarea legii, inclusiv în sistemul de învățământ.

16. Chiar dacă nici în prezent nu există o reglementare expresă în care să poată fi încadrată situația reclamantei, se impune observarea unor aspecte esențiale care conduc la concluzia că cererea acesteia este întemeiată; normele care reglementează încadrarea în gradația de merit sunt permissive și nu prevăd în mod expres că vechimea în muncă trebuie să provină exclusiv din sistemul bugetar românesc, dimpotrivă, se permite luarea în considerare și a activităților desfășurate în sistemul extrabugetar.

17. Aplicarea acestor dispoziții legale trebuie realizată în consonanță cu prevederile constituționale referitoare la drepturile fundamentale, astfel cum sunt reglementate și garantate de Constituția României. În acest sens, potrivit art. 20 alin. (1) din Constituție, drepturile și libertățile cetățenilor trebuie recunoscute, interpretate și aplicate în acord cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, iar art. 23 și 30 din această declarație consacră atât dreptul la muncă și la o remunerare corespunzătoare, în conformitate cu drepturile câștigate, cât și interdicția statelor de a suprima sau limita drepturile recunoscute.

18. Sistemul de învățământ din Kuweit este compatibil cu cel românesc, aspect incontestabil, având în vedere că, în România, există numeroși studenți care au absolvit liceul în acest stat, iar, conform adeverințelor depuse, reclamanta a predat limba engleză în școli cu predare bilingvă (engleză/arabă), unde programa școlară nu diferă semnificativ, cel puțin în privința acestei discipline.

19. Prin urmare, chiar în lipsa unor reglementări exprese, există norme generale în materia protecției drepturilor fundamentale care justifică admiterea cererii formulate de reclamantă și acordarea gradației reglementate de art. 10 alin. (4) lit. d) din Legea-cadru nr. 153/2017.

20. Prin întâmpinările formulate, pe fond, pârâții au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că Legea-cadru nr. 153/2017 nu mai conține o reglementare a ceea ce reprezintă vechimea în învățământ, în opoziție cu vechea legislație a salarizării în care existau două tipuri de vechime, vechimea efectivă în învățământ și vechimea recunoscută în învățământ; or, în lipsa unei reglementări speciale, se poate da eficiență art. 424 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, potrivit căruia „Constituie vechime în specialitate și vechimea dobândită în temeiul unui contract individual de muncă, raport de serviciu sau ca profesie liberală în statele membre ale Uniunii Europene, precum și în alte state cu care România a încheiat convenții de recunoaștere reciprocă a acestor drepturi, demonstrată cu documente corespunzătoare de către persoana care a desfășurat o activitate într-o funcție de specialitate corespunzătoare profesiei sau specializării sale”.

21. Din verificările efectuate, nu există tratate bilaterale încheiate de statul român cu statul Kuweit, astfel încât, în lipsa acestora, care să stabilească criterii ce ar trebui luate în considerare pentru echivalare, se impune respingerea acțiunii.

22. În cadrul soluționării acțiunii s-au dispus suspendarea cauzei și sesizarea instanței supreme.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea acesteia

23. Instanța de trimitere a apreciat că sunt incidente prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, conform căreia: „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

24. Potrivit art. 1 alin. (1) din același act normativ: „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.”

25. În speță, reclamanta, licențiată a învățământului superior românesc, a derulat activitate didactică pentru o perioadă cumulată de 17 ani și 7 luni pe teritoriul statului Kuweit, în baza unor contracte individuale de muncă, ocupând funcția de profesor de limba engleză la două instituții private de învățământ preuniversitar cu predare bilingvă, una dintre limbile de predare fiind limba engleză.

26. Până în prezent, între România și statul Kuweit nu a fost încheiat niciun tratat, acord bilateral sau nicio convenție care să reglementeze recunoașterea și echivalarea vechimii în muncă sau, mai specific, a perioadelor de activitate didactică desfășurate de cetățenii români pe teritoriul Kuweit, în vederea asigurării accesului la drepturi salariale sau sporuri de vechime în sistemul național de învățământ public.

27. În anul 2021, în urma participării și promovării concursului organizat pentru ocuparea posturilor didactice, reclamanta a fost angajată în cadrul instituțiilor pârâte, însă a fost încadrată în funcția de profesor debutant, fără recunoașterea vechimii profesionale pe o perioadă de 17 ani și 7 luni în învățământ.

28. Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta solicită recunoașterea vechimii în funcția de profesor, corespunzătoare tranșei de vechime între 15 și 20 de ani, precum și obligarea pârâților la plata salariului aferent acestei tranșe, începând cu data de 1 septembrie 2021 și pe întreaga durată a raporturilor contractuale.

29. Reclamanta a evidențiat faptul că, în pofida solicitărilor repetate de recunoaștere a vechimii profesionale în baza documentației justificative prezentate, i s-a comunicat că Legea-cadru nr. 153/2017 nu conține dispoziții exprese sau norme interpretative clare în această privință, fapt ce a constituit un impediment pentru acordarea drepturilor salariale aferente.

30. În această situație s-a arătat că, în speță, este vorba despre un proces privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice, iar din cercetarea efectuată instanța supremă nu s-a pronunțat într-un recurs în interesul legii sau printr-o hotărâre în dezlegarea unei chestiuni de drept cu privire la problema de drept expusă.

V. Punctul de vedere al completului de judecată

31. În materia drepturilor salariale pentru personalul plătit din fonduri publice, cadrul legislativ special, reprezentat, în principal, de Legea-cadru nr. 153/2017, prevede recunoașterea vechimii în muncă dobândite pe teritoriul României sau în cadrul statelor membre ale Uniunii Europene, ca urmare a efectelor integrării europene și a reglementărilor comunitare, iar pentru perioadele de vechime dobândite în alte state decât cele membre U.E., legea permite recunoașterea acestora doar în baza existenței unui acord bilateral sau a unei convenții internaționale semnate de România cu respectivul stat.

VI. Punctul de vedere al părților

32. Reclamanta a arătat că este de acord cu sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu mențiunea că studiile în baza cărora persoana și-a desfășurat activitatea în calitate de cadru didactic au fost absolvite în sistemul românesc de învățământ, această precizare fiind necesară pentru a nu exista dubii cu privire la îndeplinirea condițiilor legale de exercitare a profesiei didactice.

33. Pârâțul Inspectoratul Școlar Județean A a considerat că prezenta cauză intră în categoria celor prevăzute la art. 1 alin. (1) și că sunt incidente prevederile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

34. Față de conținutul întrebării adresate instanței supreme nu a fost necesară consultarea instanțelor naționale cu privire la practica judiciară relevantă.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

35. La nivelul instanței supreme nu a fost identificată practică relevantă.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

36. Prin raportul întocmit, judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea este inadmisibilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

37. Temeiul sesizării îl constituie Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, act normativ care cuprinde norme speciale de reglementare a procedurii hotărârii prealabile, în scopul asigurării unei practici judiciare unitare în materia litigiilor de muncă ale personalului plătit din fonduri publice, precum și în materia asigurărilor sociale, parțial derogatorii de la procedura de drept comun reglementată prin dispozițiile art. 519-521 din Codul de procedură civilă.

38. Potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal”, iar conform alin. (3) al aceluiași articol „Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.

39. Conform art. 2 alin. (1) din același act normativ, „Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

40. Astfel, în procesele de tipul celor enumerate la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, legiuitorul a instituit următoarele condiții de admisibilitate pentru sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, circumscrisă domeniului de aplicare al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024;

b) completul de judecată să fie investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac;

c) existența unei chestiuni de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;

e) chestiunea de drept invocată să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici al unei statuări anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

41. Spre deosebire de condițiile de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile circumscrise prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în procedura reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 nu mai este prevăzută condiția noutății chestiunii de drept ce se solicită a fi lămurită.

42. Verificând îndeplinirea condițiilor subsumate prevederilor art. 1 alin. (1) și (3) și art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, se constată că procesul în care a fost formulată sesizarea inițială are ca obiect obligarea părților la recunoașterea vechimii în funcția didactică de profesor și la plata salariului corespunzător tranșei de vechime 15-20 de ani de la data încadrării în funcția de profesor debutant, pe toată durata raporturilor contractuale.

43. Pretențiile deduse judecății se circumscriu unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, în sensul art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024; astfel, în considerarea scopului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, sintagma „drepturi de natură salarială” trebuie interpretată extensiv, astfel încât să includă toate drepturile atașate raporturilor de serviciu sau de muncă, în condițiile în care angajatul este plătit din fonduri publice.

44. Cauza în care a fost formulată sesizarea se află în primă instanță, pe rolul unui complet de judecată din cadrul Tribunalului Alba — Secția I civilă.

45. În ceea ce privește condiția existenței unei chestiuni de drept, în lipsa unei definiții legale a noțiunii, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept formată în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă s-a statuat în mod constant că, pentru a se putea discuta de existența unei chestiuni de drept, este necesar ca problema de drept antamată „să necesite cu pregnanță a fi lămurită, să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecății” (spre exemplu, Decizia nr. 10 din 4 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 23 mai 2016, și Decizia nr. 70 din 23 octombrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1112 din 11 decembrie 2023).

46. Noul act normativ reprezentat de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 a preluat sintagma utilizată în cuprinsul art. 519 din Codul de procedură civilă referitoare la existența chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, aceasta regăsindu-se în cuprinsul art. 2 alin. (1) din ordonanța de urgență menționată.

47. De altfel, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 s-a ținut seama de „faptul că măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept”.

48. În consecință, jurisprudența consolidată în legătură cu această condiție de admisibilitate rămâne de actualitate și sub imperiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care s-a urmărit asigurarea unei practici judiciare unitare, care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice (Decizia nr. 71 din 11 noiembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1330 din 31 decembrie 2024).

49. Se cuvine subliniat că nu orice chestiune de drept poate fi supusă dezlegării prin acest mecanism de unificare jurisprudențială, ci numai aceea care ridică problema precarității textelor de lege, a caracterului lor dual și complex. În caz contrar, rolul instanței supreme ar deveni unul de soluționare

directă a cauzei aflate pe rol și ar neutraliza rolul constituțional al instanței legal învestite de a judeca în mod direct și efectiv procesul.

50. Chestiunea de drept supusă dezlegării nu se circumscrie însă exigențelor care să permită declanșarea mecanismului hotărârii prealabile, autorul sesizării nearătând în ce constă dificultatea interpretării, în contextul în care dispozițiile legale anterior citate nu sunt lacunare, incomplete și nici neclare, neargumentându-se riscul apariției unei practici judiciare neunitare.

51. Or, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 se face referire la „necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare unitare în materia supusă reglementării”.

52. Autorul sesizării nu se confruntă cu o dificultate reală în interpretarea normelor de drept incidente, ci urmărește mai degrabă ca instanța supremă să verifice circumstanțele factuale și să aplice legea în scopul soluționării cauzei, cu toate că acest atribut intră și este necesar să rămână în sfera de competență a instanțelor judecătorești (Decizia nr. 55 din 13 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 19 noiembrie 2021, și Decizia nr. 31 din 24 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 28 iulie 2023, pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).

53. Totodată, absența indicării elementelor de ambiguitate sau neclaritate a textelor, precum și punctul de vedere clar exprimat al instanței de trimitere relevă o solicitare de soluționare, în concret, a raportului dedus judecății.

54. Prin raportare la aceste exigențe, în urma evaluării elementelor sesizării formulate, se constată că problema ce se solicită a fi lămurită nu este susceptibilă de a primi o rezolvare de principiu printr-o hotărâre pronunțată în condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, atât timp cât nu vizează interpretarea *in abstracto* a dispozițiilor legale invocate, ci doar aplicarea acestora la cazul concret dedus judecății, în funcție de particularitățile speței rezultate din analiza materialului probator administrat, cu scopul de a se identifica soluția ce trebuie adoptată în dosarul aflat pe rolul Tribunalului Alba.

55. Din modul în care instanța de trimitere a formulat punctul de vedere asupra problemei de drept se constată că judecătorul nu se confruntă cu o veritabilă dificultate în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale în circumstanțele litigiului dedus judecății, aspect ce reiese din încheierea de sesizare, în care instanța de trimitere a interpretat normele legale în discuție, fără nicio dificultate, așa cum rezultă din expunerea făcută la capitolul V din prezenta decizie.

56. Se constată astfel că instanța de trimitere nu a avut nicio dificultate în interpretarea art. 10 din Legea-cadru nr. 153/2017 și nici nu a arătat argumentele pentru care consideră că problema de drept în discuție este susceptibilă a da naștere unor interpretări diferite. În contextul în care din cuprinsul încheierii de sesizare nu rezultă care ar fi dilema instanței de trimitere cu privire la alte posibile interpretări ale cadrului legal și nici obstacolele întâmpinate în îndeplinirea obligației de a aplica norma legală în litigiul cu care este investită, se impune concluzia că problema de drept supusă interpretării nu ridică o reală dificultate, neexistând riscul apariției unei practici neunitare, de natură să justifice intervenția instanței supreme.

57. În considerarea argumentelor expuse, constatând că nu este îndeplinită cerința de admisibilitate vizând existența unei veritabile probleme de drept, având un grad ridicat de dificultate care să justifice pronunțarea unei hotărâri prealabile în condițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, prin care Înalta Curte să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, se impune soluția de respingere ca inadmisibilă a sesizării.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Alba — Secția I civilă în Dosarul nr. 873/107/2023*, privind lămurirea următoarei chestiuni de drept:

Dacă perioada în care o persoană cu studii superioare absolvite în România și-a desfășurat activitatea în calitate de cadru didactic într-o țară din afara Uniunii Europene cu care România nu are încheiat un/o acord/convenție/tratat cu privire la recunoașterea vechimii în muncă potrivit acestei specialități poată fi luată în calcul pentru acordarea gradației corespunzătoare funcției, conform art. 10 din Legea-cadru nr. 153/2017, în vederea acordării drepturilor salariale și în raport cu această vechime?

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 27 octombrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

